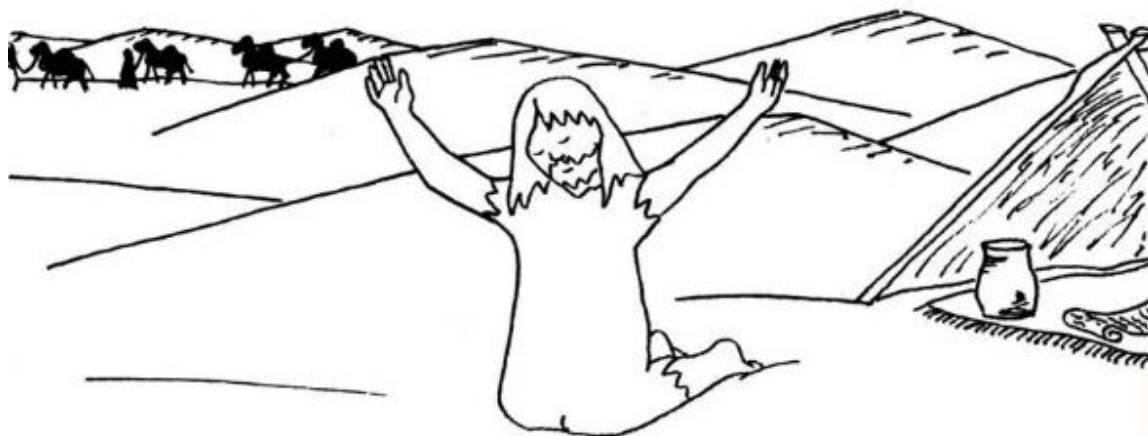

JAN KŘTITEL

Zachariášovi a Alžbětě se narodil syn Jan, jak jim to oznámil anděl. Všichni okolo se tomu velmi divili a poznali, že Jan bude mít v životě od Boha velký úkol. Když byl Jan starší, odešel na poušť. Nic s sebou neměl a žil velmi jednoduše, aby se mohl soustředit na to, co od něho Bůh žádal.

...aby se mohl soustředit na to, co od něj Bůh žádal.

93

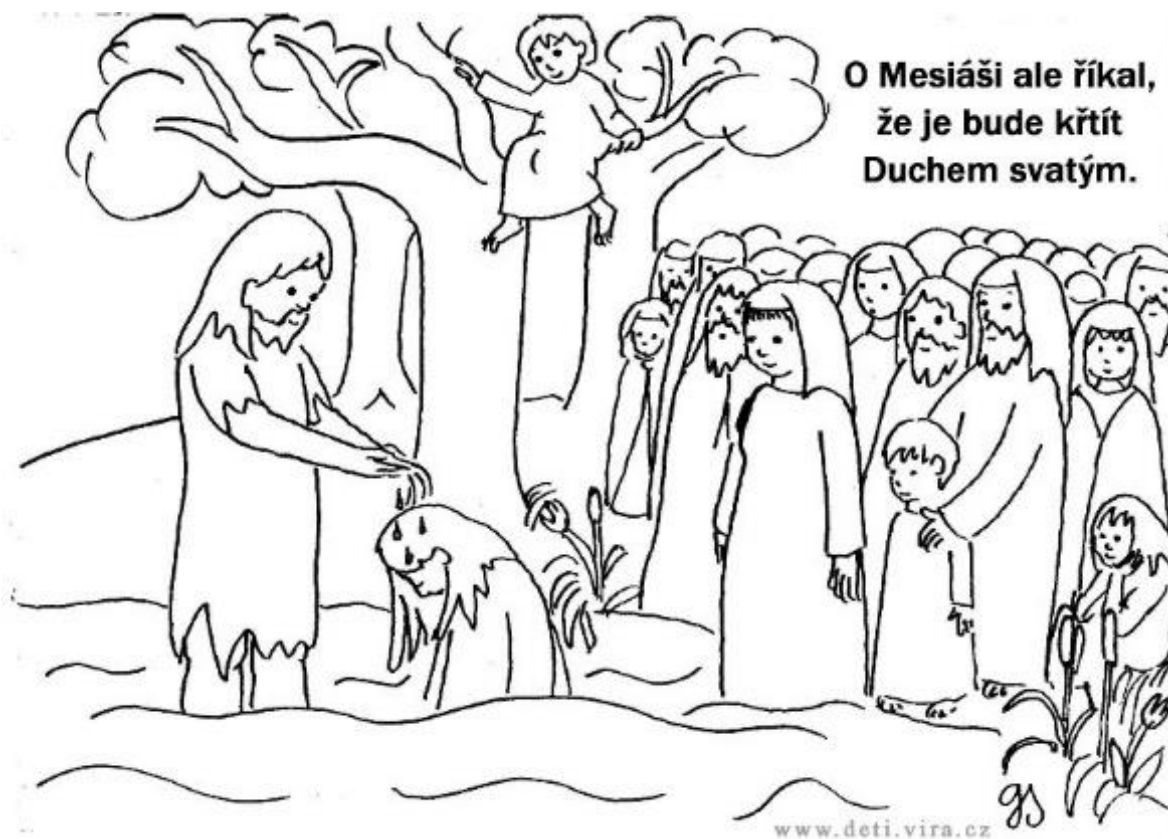
Z pouště se pak Jan vydal do krajiny u řeky Jordánu a hlásal to, co mu Bůh dal poznat. Říkal lidem, aby se obrátili k Bohu a změnili ve svém chování všechno, co je špatné a učil je, jak to mají dělat: Aby se dělili s druhými a nad nikoho se nepovyšovali.

Aby se dělili s druhými
a nad nikoho se
nepovyšovali.

www.deti.vira.cz 93

Za Janem přicházelo mnoho lidí a nechávali se od něj křtít v řece Jordánu. Mnoho lidí si myslelo, že je to slibovaný Mesiáš (Vykupitel), o kterém mluvili dávní proroci. Jan jim ale říkal, že on přichází, aby pravému Mesiáši připravil cestu. Bůh ho poslal, aby lidi naučil, jak mají změnit svá srdce a své myšlení, aby mohli poznat a přijmout Ježíše. Jan křtil lidi vodou na znamení toho, že jsou očištěni od svých špatných skutků.

Když Jan k lidem promlouval, často používal slova dávných proroků, kteří už dávno předpovídali narození někoho, kdo přijde všechny lidi zachránit od hříchu. Také lidem připomínali, že mají více žít s Bohem, utěšovali je, ale i napomínali. Tak jako prorok Izaiáš, říkal i Jan lidem:

„ Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí at' je zasypáno, každá hora a každý pahorek srovnán; co je křivého, at' je narovnáno, cesty hrbolaté at' se uhladí!“

Jan tím samozřejmě nemyslel, aby lidé šli opravovat cesty a silnice. Můžeme si ale představit naše srdce, náš život jako dům. Aby se do takového domu dalo vejít, musí k němu vést cesta. Může být úzká nebo široká, klikatá i rovná, může vést do kopce, z kopce nebo po rovině. Jako takovou cestu si můžeme představit naše chování k druhým lidem. Někdo je ke svému okolí přátelský a otevřený – k jeho domu vede široká a rovná cesta, jiný člověk je třeba nesmělý a je radši sám – jeho cestičku si můžeme přestavit třeba úzkou a možná vede i přes nějaký kopeček, takže jeho dům není na první pohled vidět. Není ale tolik důležité, jaký kdo jsme, ale jak upravená je cesta, která k našemu domu vede.